

הת (באר שבע) 72844-08-25 - מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום וחקירות מכס ומע"מ באר שבע נ' אחמד עיסה

ה"ת (באר-שבע) 72844-08-25 - מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום וחקירות מכס ומע"מ באר שבע נ' אחמד
עיסהשלוש באר-שבע
ה"ת (באר-שבע) 72844-08-25
ה"ת (באר-שבע) 34820-08-25
מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום וחקירות מכס ומע"מ באר שבע

נ ג ד

אחמד עיסה

ע"י ב"כ עו"ד אורן בר עוז

אחמד אבו מדיגם

מימאתי אבו עלי

פתחי אבו מדיגם

אבו עלי מתכות בע"מ חברות

אבו עדי חקלאות בניה והסעות בע"מ חברות

ע"י ב"כ עו"ד אלברט הראל

רזיאל בזל

יוסף באסל

עולם העיצוב והגינות בע"מ חברות

ע"י ב"כ עו"ד ניר ישראל

0. דאוד עיסא

1. אלעיסא מימון והשקעות בע"מ חברות

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר איתן פינקלשטיין

2. סלמאן אבו מדיגם

3. מורד אבו מדיגם

4. אסמעיל אבו ערמאנה

ע"י ב"כ עו"ד אלברט הראל

5. אחמד טהה

6. עומאר אלמיגם

ע"י ב"כ עו"ד אלברט הראל

17. גובראן אבו נסאר

בית משפט השלום בבאר-שבע

[29.09.2025]

לפני כבוד השופט אסיף גיל

ע"י עו"ד פקד ליטל נאוי והחוקרים נעמה מסיקה ותמר אלון
ע"י ב"כ עו"ד אלברט הראל
החלטה
כללי

1. לפני בקשה להארכת תוקף החזקה בתפוסים למשך 180 ימים נוספים לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ").
2. כנגד המשיבים 1-16 מתנהלת חקירת משטרה בשילוב רשות המיסים בגין חשד לביצוע עבירות מס (בין היתר ניכוי מס תשומות ללא חשבונית מס, שימוש במרמה או בתחבולה, פעולה כדי שאדם אחר יתחמק מתשלום מס, הוצאת חשבונית מס ללא עסקה והכנת פנקסי חשבון כוזבים), עבירות מרמה, ניהול נש"פ ללא רישיון, עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון"), ועוד.
3. המשיב 17 הוא המבקש בה"ת 34820-08-25. הוא עותר להשיב לידיו רכב מסוג ב.מ.וו מ.ר. 5144940. אמנם המשיב 17 אינו חשוד בפרשה, אך המבקשת מייחסת את השימוש בפועל ברכב למשיב 4, ועל כן מתנגדת לבקשה. הדיון בעניינו של המשיב 17 אוחד אפוא עם עניינם של יתר המשיבים.
4. על-פי החשד, במהלך השנתיים האחרונות החשודים הפיצו וקיזזו חשבוניות מס פיקטיביות ובתוך כך הונו את שלטונות המס בהיקפים גבוהים בסך עשרות מיליוני שקלים. עוד נטען כי ההפצה והקיזוז של חשבוניות המס בוצעו באמצעות חברות "קש", במרמה ושלא כדין, כאשר ניכיון ההמחאות שנחזו כתשלום בגין החשבוניות הפיקטיביות בוצע במוסד הנותן שירות פיננסי (נש"פ) שגם בעליו חשודים בפרשה.
5. ביום 3/3/2025 הפכה החקירה הסמויה לגלויה. בוצעו מעצרים ומידי החשודים נתפס רכוש רב, לרבות כספים במזומן, מסמכים, טלפונים, מחשבים, נדל"ן, רכבים, חשבוניות בנק, ועוד.
6. חומר החקירה מוכר לי מהעת בה דנתי בהליכי המעצר לצורכי החקירה שהתנהלו כנגד חלק מהחשודים. מעצרים הוארך מעת לעת, עד ששוחררו בערובה בהסכמת המבקשת.
7. ביום 3/5/2025 ניתנה החלטתי בבקשת חלק מהמשיבים וכן "טוענים לזכות" להשבת הרכוש שנתפס בפרשה (ה"ת 52452-03-25). ניתן לומר כי בקשות המשיבים נדחו בעיקרן. חלק מהרכבים שוחררו בתנאי "חלופת תפיסה".
8. אגב כך יצוין כי בעניינם של המשיבים 1 ו-7 תלויים ועומדים עררים שהוגשו לבית המשפט המחוזי על ההחלטה מיום 3/5/2025.
9. ביום 23/3/2025 במסגרת ה"ת 11278-03-25 דחיתי את בקשת המשיב 16 להשבת רכב מסוג מרצדס דגם G63 מ.ר. 88971202. ערר שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי - נדחה (ע"ח 10702-04-25).
10. ביום 11/5/2025 קיבלתי חלקית בקשה להחזרת תפוס שהוגשה על-ידי "טוענת לזכות" (חברה העוסקת ביבוא ומכירת רכבי יוקרה) לרכבים שנתפסו בפרשה מידי המשיבים 7 ו-8 (ה"ת 16389-04-25). ערר שהוגש על החלטה זו תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי (ע"ח 70048-05-25).
11. הואיל ובהחלטות אלו נדרשתי בהרחבה לטענות הצדדים, לא מצאתי מקום להרחיב על אודות חלקו של כל אחד מהמשיבים בפרשה ועל התשתית הראייתית כנגד המשיבים פעם נוספת. יש לקרוא אפוא את החלטתי זו בהמשך להחלטות הקודמות.
- הבקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים והתשובה
12. בבקשה הנוכחית, עותרת המבקשת להמשך ההחזקה בתפוסים נוכח עתירה עתידית לחילוט. נטען כי מדובר בעבירות מס והלבנת הון בהיקף של למעלה מ-100 מיליון ₪. תפיסת הרכוש היא לצורך חילוט עתידי כ"רכוש בשווי" בהתאם לחוק איסור הלבנת הון, כאשר לצד התפיסה, נערך איזון באופן שרכבים הושבו לידי בעליהם בתנאי "חלופת תפיסה", חשבוניות בנק הושבו לפעילות, מסמכים וציוד מחשוב הושבו וכן הושגו הסכמות נוספות. לבקשה צורף גם נספח המפרט את הרכוש התפוס ביחס לכל אחד מהמשיבים.
13. טרם קיום הדיון בבקשה, המשיבים 10 ו-11 הגיעו להסכמה על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום. על כך ניתנה החלטה בנפרד ביום 21/9/2025.
14. בדיון שהתקיים ביום 21/9/2025 ציינה ב"כ המבקשת כי ישנה הסכמה מצד המשיב 1 ובא-כוחו להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום, בכפוף להחלטת בית המשפט המחוזי בערר שהוגש על ההחלטה בה"ת 52452-03-25 ביחס להמשך תפיסת רכב מסוג למבורגיני מ.ר. 92582201.

15. לגופה של הבקשה, טענה ב"כ המבקשת כי ישנה התקדמות בחקירה כנגד המשיבים ונאספו ראיות נוספות לחובתם. בוצע איזון בין זכויות הקניין של המשיבים לבין האינטרס החקירתי בהמשך ההחזקה ברכוש, כאשר שוחררו מאות אלפי ל"ח, חשבונות בנק, רכבים ועוד.
16. ב"כ המשיבים 2-6, 12-14 ו-16-17, עו"ד אלברט הראל, התנגד לבקשה. נטען כי סכומי המרמה והלבנת ההון המיוחסים למשיבים נמוכים מהסכומים אותם ציינה המבקשת. עוד נטען כי החשד הוא לכאורה הפצה וקיצוז של חשבוניות בין החברות השונות, כאשר המבקשת לא ערכה אבחנה ומיפוי של החשד לגבי כל אחד מהמשיבים. צוין כי בתחילת שנת 2024 החל מודל "חשבונית ישראל", המאפשר הקצאה מקוונת לכל חשבונית מס על-מנת למנוע את תופעת החשבוניות הפיקטיביות, ולכן קשה למצוא בחשבוניות אלו פגם פלילי.
- עוד נטען כי יש מקום לערוך איזון ראוי יותר מזה שביצעה המבקשת, ועל כן הוצע כי הרכוש התפוס יושב למשיבים ובידי המבקשת יותרו 2 נכסי נדל"ן בשווי של כ-28 מיליון ל"ח.
- אשר למשיב 2, טען עו"ד הראל כי הוא אך עובד שכיר אצל המשיבה 6 ולא ניתן לייחס לו כל מעשה פלילי. המבקשת נמנעת מלפרט את היקפי העבירה המיוחסים לו ויש לכך משמעות גם בהיבטי תפיסת הרכוש.
- אשר למשיב 16, נטען כי אין לקבל את עמדת המבקשת ולפיה המשיב 16 חשוד אף הוא בעבירות המס. בתחילה המבקשת שייכה רכב מסוג מרצדס מ.ר. 88971202 למשיב 4, אולם בהמשך אף המשיב 16 "הפך" לחשוד, כך שלמצער יש להראות על התקדמות ראייתית ממשיית בעניינו.
- אשר למשיב 17 (הוא המבקש בה"ת 34820-08-25), נטען כי נתפס מרשותו רכב מסוג ב.מ.וו מ.ר. 61449403. הרכב נתפס מביתו של המשיב 4 במהלך חתונה, אולם המשיב 17 הוא זה שהשאיל למשיב 4 את הרכב לחגיגת האירוע. הואיל והמשיב 17 אינו חשוד בפרשה, יש להשיב לידיו את הרכב, מה עוד שהרכב נקנה בהלוואה מחברת מימון בטרם החלה החקירה הגלויה.
17. ב"כ המשיבים 7-9, עו"ד ניר ישראל, התנגד אף הוא לבקשה. נטען כי סכומי המרמה לא השתנו ואף החשדות כנגד מרשיו לא התחזקו, כאשר ככל שחולף זמן החקירה יש להראות התקדמות של התשתית הראייתית. אשר למשיב 7, נטען כי לא ניתן להוכיח יסוד נפשי של מודעות לביצוע עבירות המס, שכן כל התשלומים בוצעו בהעברות "זהב" ואף ניתנו מספרי הקצאות לכל חשבונית. המשיב 7 בעל חברה ספקית מעל 10 שנים ולא מתקיים ולו יסוד אחד של עבירת מס המהווה עבירת מקור בהתאם לחוק איסור הלבנת הון. הדברים נכונים גם ביחס למשיב 8, כאשר חקירתו באזהרה מחודש יולי 2025 והראיות שהוטחו בו אינן מחזקות את החשדות כנגדו.
- נוסף על כך, רכב מסוג מרצדס מ.ר. 51468703 שנתפס מידי המשיב 7 משועבד כולו לחברת מימון, כאשר בימים אלו החלו הליכי גבייה. ההערכה היא שבעת הקרובה יחלו הליכי הוצאה לפועל ולא מן הנמנע שימונה כונס נכסים. משכך, אין עוד תכלית בהמשך התפיסה, שכן ממילא זכותה של חברת המימון קודמת למדינה. אף באשר לרכב שטח מסוג "מאבריק" שנתפס מידי המשיב 7, יש מקום להשבתו בתנאי איסור דיספוזיציה בלבד.

- ב"כ המשיבים 7-9 הוסיף עוד כי מצבה של המשיבה 9 בכי רע ונגרם לה נזק כלכלי רב.
18. במסגרת הדיון בבקשה, התרתי, לפני משורת הדין, זכות טיעון לעו"ד ראיד אלעוברה, אשר ייצג את המשיב 7, מר שוקת אלעוברה (להלן: "שוקת"), בה"ת 52452-03-25. שוקת אינו חשוד בפרשה, אולם בהחלטתי מיום 3/5/2025 לא מצאתי להורות על השבת רכב מסוג דודג' ראם מ.ר. 18251703 ללא תנאי, אלא בתנאי "חלופת תפיסה".
- עו"ד אלעוברה הגיש ביום 10/9/2025 בקשה דחופה במסגרת ה"ת 4458-04-25, במסגרתה טען כי מאז ההחלטה מיום 3/5/2025 לא חלה התקדמות בעניין הרכב ואף לא הוגשה בקשה להארכת תקופת התפיסה. בהחלטתי מיום 17/9/2025 הוריתי על דחיית הבקשה, שכן בהחלטה מיום 3/5/2025 הוריתי כאמור על השבת הרכב בתנאים. עוד הסבתי את תשומת לבו של עו"ד אלעוברה להליך דנא ולדיון שעתידי להתקיים ביום 21/9/2025.
- לגופם של דברים, טען עו"ד אלעוברה כי גם אם נקבע בהחלטה שהרכב משויך לחשוד אחר (המשיב 3), הרי יש להראות התקדמות חקירתית בעניינו. עוד נטען כי הרכב לא שוחרר בפועל היות ולא נמצאה חברת ביטוח שתיאות לבטח את הרכב בביטוח מקיף. הוסף כי הרכב נרכש במימון, כאשר שוקת ממשיך לשלם על הרכב חרף העובדה כי נותר תפוס בידי המבקשת. לפיכך, עתר עו"ד אלעוברה להשיב את הרכב לידי שוקת ללא תנאים, או לחלופין להציג מחירון או שמאות עדכניים בשל ירידת הערך במחיר הרכב ממועד התפיסה.
- דיון והכרעה
19. לאחר שעברתי על חומר החקירה ושמעתי את טיעוני הצדדים, החלטתי להורות על המשך ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום נוספים. להלן יובאו נימוקיי.
20. המסגרת החוקית והמשפטית תוארה בהרחבה בהחלטות הקודמות בעניינם של חלק מהמשיבים, כפי שפורט בסעיפים 7-15 דלעיל, ולא ראיתי מקום לחזור עליה. די אם אציין כי תכלית תפיסת הרכוש בתיק זה מבוססת על עתירה עתידית לחילוט מטעם המבקשת, כפי שנקבע בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [פורסם בנבו] (15.3.2017).
21. ניתן לומר כי ההכרעה בבקשה דנא היא שאלה של איזונים: מחד גיסא, זכותם של המשיבים לקניינם והצורך לקבוע אמצעי שפגיעתו בקניין פחותה; ומאידך גיסא, מתן סעד אפקטיבי שיבטיח את מימוש החילוט לאחר הרשעה, שישמר את ערך הנכסים התפוסים וימנע את הברחתם.

22. כפי שנקבע בהחלטות קודמות, קיים כנגד המשיבים "פוטנציאל חילוט": החשדות כנגד המשיבים מקימים יסוד סביר לכך שאם יוגש כתב אישום כנגדם והם יורשעו בעבירות המיוחסות להם - אפשר יהיה להורות על חילוט הרכוש בסיום ההליך הפלילי.
23. עינתי בשנית בתיקי החקירה בעניינם של המשיבים ונוכחתי כי החקירה התקדמה באופן משמעותי. ניתן אף לקבוע כי המסד הראייתי כנגד חלק מהמשיבים התחזק. מבלי לפרט את התשתית הראייתית במלואה נוכח השלב הפרלימינרי בו מצויה החקירה, קיימות ראיות כנגד כל אחד מהמשיבים לעבירות המיוחסות להם, כל חשוד בהתאם לחלקו בפרשה. להלן אעמוד בקצרה על תשתית זו, במגבלות הקיימות.
24. המשיב 2 הוא בנו של המשיב 4. כפי שנקבע בהחלטה מיום 3/5/2025, המשיב 2 חשוד בהעברת כספים במזומן מהצ'ינג' מכפר קאסם לרהט, אשר התקבלו לכאורה מניכיון ההמחאות ביסודן של החשבוניות הפיקטיביות. גם אם אין לייחס למשיב 2 הפצה או קיזוז חשבוניות מס בפועל, ניתן לראותו כמבצע בצוותא.
25. המשיב 2 לא נחקר פעם נוספת. הרכוש התפוס בעניינו הוא 2 רכבי סקודה (ר' החלטתי מיום 3/5/2025 בסעיף 21). חרף אי-התחזקות החשד, סבורני כי המסד הראייתי הקיים כנגדו וסומן בהחלטה הקודמת (שם, בסעיף 125) מאפשר את המשך תפיסת הרכבים (אשר שוחררו, כאמור, בתנאי "חלופת תפיסה" במסגרת ההחלטה) לתקופה נוספת.
26. ניתן אף להבין את התנהלות המבקשת אשר מיקדה את החקירה בעיקר כנגד החשודים המרכזיים בפרשה. עוד מצאתי לציין כי עניינו של המשיב 2 דומה במהותו לעניינו של המשיב 14, כפי שיפורט להלן.
27. המשיב 3 הוא אחד החשודים המרכזיים בפרשה, ומיוחסות לו עבירות של הפצה וקיזוז של חשבוניות מס פיקטיביות בסכומי עתק וכן ניכיון המחאות שהתקבלו בגין בצ'ינג' בכפר קאסם. התשתית הראייתית כנגד צוינה בסעיף 100 להחלטה מיום 3/5/2025, כאשר עיון בחומר החקירה מעלה כי התשתית התחזקה - ר' עמ' 32-55 במסמך אג/1, עמ' 12-13 במסמך אג/2 וכן המסמכים שסומנו אג/3-אג/14.
28. אף המשיב 4 הוא אחד החשודים המרכזיים. הוא מנהלה בפועל של המשיבה 6, אשר רשומה על שם המשיב 3. גם למשיב 4 מיוחסות עבירות מס, בדגש על קיזוז והפצה של חשבוניות מס פיקטיביות בהיקף של למעלה מ-144 מיליון ₪. התשתית הראייתית בעניינו צוינה בסעיף 65 להחלטה מיום 3/5/2025. גם בעניינו של המשיב 4 הצביעה המבקשת על התחזקות החשדות - ר' עמ' 20-31 במסמך אג/1, עמ' 9-11 במסמך אג/2 וכן המסמכים שסומנו אג/15-אג/23. מדובר בראיות בעלות משקל גבוה, לרבות קשר ישיר עם מנהלי הצ'ינג' וכן עם המשיבים 7 ו-8 באשר לפעילות פיננסית שאינה חוקית, הכוללת קבלת כספית במזומן כנגד המחאות והעברות בנקאיות בסכומים גבוהים.

29. המשיבים 7 ו-8 הם בעלים של אחת הספקיות המרכזיות (המשיבה 9), חברת גינון שניהלה קשרים עסקיים לא חוקיים עם החשודים המרכזיים. בהחלטה מיום 3/5/2025 נקבע כי הגם שמשיב 7 הוא בעל המניות היחיד במשיבה 9, זו למעשה בשליטה בלעדית של המשיב 8.
30. המשיבה 9 חשודה בכך שניכתה 35 חשבוניות מס שלא כדין מהמשיבה 6, ועוד 16 חשבוניות מחברה אחרת. היקף המרמה עומד על סך של כ-20 מיליון ₪.
31. עוד נקבע, כי בניגוד לטענה בדבר קשר עסקי לגיטימי של בין המשיבה 6 למשיבה 9, הרי קיים חשד סביר שמדובר על קשר פיקטיבי ובפועל סופקו למשיבה 9 עובדים שאינם חוקיים או אף לא סופקו עובדים כלל. גם אם המשיבה 9 שילמה למשיבה 6 כספים בהעברות בנקאיות (או אף בהעברות זהב, כדברי בא-כוחה של המשיבה 9), חומר החקירה מקים חשד מובהק למנגנון הסוואה המקים עבירות מס המהוות "עבירות מקור" בהתאם לחוק איסור הלבנת הון.
32. לטעמי, המשיבים 7 ו-8 פעלו כישות אחת, בצוותא חדא, ולא ניתן לאבחן ביניהם במישור הראייתי.
33. התשתית הראייתית בעניינם של המשיבים 7 ו-8 צוינה בסעיף 139 להחלטה מיום 3/5/2025 וכן בסעיפים 6-8 בהחלטתי בה"ת 16389-04-25 מיום 11/5/2025. תשתית זו התחזקה במהלך החודשים האחרונים, וזאת בעיקר באמור בעמ' 80-95 במסמך אג/1, עמ' 19-23 במסמך אג/2 וכן המסמכים שסומנו אג/24-אג/31. גם ראיות אלה מצביעות על קשר עסקי עברייני בין המשיבים 7 ו-8 לחשודים העיקריים בפרשה (ובעיקר למשיב 4).
34. הלכה למעשה, עיון בחומרי החקירה הגולמיים שעמדו לעיוני כבר בתחילת החקירה, יחד עם גרסאותיהם של המשיבים 7 ו-8 בחקירותיהם באזהרה מהעת האחרונה, מאפשר לקבוע בסיס ראייתי איתן כנגדם לעבירות המיוחסות להם, בדגש על עבירה בניגוד לסעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1975 (להלן: "חוק מע"מ").
35. טיעוני ב"כ המשיבים 7-9 להעדר תשתית ראייתית מינימלית לעבירות מס נוכח העברות כספים באמצעות העברות בנקאיות אינם עולים בקנה אחד עם הראיות שנאספו ומצביעות על ניסיון הסוואת כספים, תוך הפרדה מובהקת בין המסלול "החוקי" לכאורה לבין "המסלול העוקף" לקבלת הכספים במזומן מהספק (במקרה זה המשיבה 6). מעשים אלו עולים למצער לכדי עבירת מס בניגוד לסעיפים 117(ב) ו-117(ג) לחוק מע"מ, ומהווים גם "עבירת מקור" בהתאם לחוק איסור הלבנת הון.
36. המשיב 12 הוא בנו של המשיב 4 ואחיו של המשיב 2. בשונה מהמשיב 2, המשיב 12 לא נעצר בפרשה ועל כן לא הוצגה לי התשתית הראייתית בעניינו. לטענת המבקשת, חלקו של המשיב 12 מתמצה בביצוע שליחויות מרהט לצ'יינג' בכפר קאסם ובחזרה, בהוראת המשיב 4. משכך, לשיטת המבקשת, המשיב 12 הוא מבצע בצוותא של עבירות המס, ולמצער שותף להן כמבצע עבירות נגזרות, לרבות קשירת קשר לפשע.

37. עינתי בליבת הראיות בעניינו של המשיב 12 המפורטות בעמ' 72-74 במסמך אג/1 וכן במסמכים שסומנו אג/32-אג/34. בדומה למשיב 2, לא קיימת תשתית ראיתית לביצוע עבירות מס בפועל, אולם לא ניתן לומר כי מעשיו של המשיב 12 מתמצים אך בשליחות תמת לב בהוראת המשיב 4 או מי מהחשודים הנוספים בפרשה. טבלת הראיות בעמ' 72-73, למעשה, באה בסתירה מהותית לטענת המשיב 12, ועל כן לא מצאתי לקבל את גרסתו ולפיה לא שימש כבעל תפקיד במנגנון המרמה והלבנת ההון שביסוד הפרשה. לענין זה, מצאתי להפנות לראייה שסומנה בצבע בעמ' 73 במסמך אג/1, המלמדת גם על קשר עברייני של המשיב 12 עם חשוד נוסף בפרשה, והכל בניצוחו של המשיב 4.
38. הנה כי כן, כנגד המשיב 12 תשתית ראיתית מספקת ולפיה יש יסוד סביר להניח כי ביצע את העבירות המיוחסות לו בפרשה זו, ולו מכוח דיני השותפות. תשתית זו מאפשרת לקבוע כי גם כנגד המשיב 12 קיים "פוטנציאל חילוט".
39. עיון בנספח לבקשה ביחס לרכוש התפוס, מעלה כי מהמשיב 12 נתפס רכב מסוג מאזדה מ.ר. 30274801. בהתאם לתוצאה אליה הגעתי בה"ת 52425-03-25, ניתן להורות גם על השבת רכב זה לידי המשיב 12 בתנאי "חלופת תפיסה", כפי שאורה בסיום ההחלטה.
40. עניינו של המשיב 13 נסקר בהחלטה מיום 3/5/2025 בעניינה של רעייתו, הגר אבו מדיעם (המבקשת 8 בה"ת 524520-3-25), אשר ביקשה להשיב לידה רכב מסוג מיצובישי מ.ר. 1912732. בסעיפים 114-116 להחלטה עמדתי על כך כי עניינו של המשיב 13 מוכר לי מהליך מעצר הימים וכן כי קיימת כנגדו תשתית ראיתית לביצוע הפצה וקיזוז של חשבוניות מס פיקטיביות באמצעות חברות "קש" ובתוך כך גם ניכוי המחאות שנחזו כתשלום בגין החשבוניות הפיקטיביות בצ'ינג' בכפר קאסם. המשיב 13 ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו וזאת מתוקף תפקידו כעובד במשיבה 6.
41. עינתי בחומר החקירה שנוסף בעניינו של המשיב 13. לענין זה, אתיחס בעיקר לעמ' 56-66 במסמך אג/1, וכן למסמכים שסומנו אג/35-אג/36. גם בענינו של המשיב 13 עולה כי החשד הסביר התחזק, וקיימת תשתית ראיתית משמעותית לביצוע עבירות מס, אשר שבוצעו בעיקר בשיתוף פעולה עם המשיב 4 (שהוא אחיו). כך למשל, נאספו ראיות דיגטליות המלמדות כי המשיב 13 ביצע פעולות חשבונאיות שונות, ובכללן העברות כספים — הן במזומן והן בהעברות בנקאיות — לחברות "קש", בסכומים ניכרים. מהחומר המצוי בתיק החקירה עוד עולה כי המשיב 13 משמש כיד ימינו של המשיב 4 בביצוע מעשי המרמה ועבירות המס, וכי השניים מפעילים מנגנון מתוחכם לקיזוז ולהפצת חשבוניות מס פיקטיביות.
42. חלקו של המשיב 14 בפרשה דומה במהותו למשיבים 2 ו-12 ואף הוא נטל חלק במעשי השליחות והעברות הכספים לצ'ינג' בכפר קאסם וכן למשיבים 7-9.
43. כאן המקום לציין כי המשיב 14 נעצר בתחילת החקירה והובא בפני בבקשה ראשונה להארכת מעצרו. בדיון שהתקיים ביום 27/3/2025 במסגרת מ"י 70751-03-25 קבעתי כי החשד הסביר שהתגבש בענינו של המשיב 14 לא מצדיק את המשך המעצר והוריתי על שחרורו בערובה. ערר שהגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה (עמ' 73774-03-25), ובית המשפט המחוזי אף ראה לנכון לקצר את תקופת מעצר הבית שהוטלה על המשיב 14 נוכח התשתית הראיתית שעמדה לחובתו.

44. עיינתי בעיקר הראיות כנגד המשיב 14 המפורטות בעמ' 75-79 במסמך אג/1. בנוסף, עיינתי במסמכים שסומנו על-ידי אג/37-אג/38. בשונה מהמסד הראייתי שהוצג לעיוני בהליך מעצר הימים, מצאתי כי החשדות כנגד המשיב 14 התחזקו משמעותית וכעת קיים בסיס ראייתי לכך כי המשיב 14 נטל חלק פעיל במערך המרמה, ההפצה והשליחויות. המשיב 14 פעל בעיקר אל מול המשיב 8 וחברת הגינון שבבעלותו, כאשר קיימת תשתית מבוססת לכך כי המשיב 14 העביר כספים במזומן למשיב 8 כחלק ממנגנון ההסוואה "הסיבובי" בין המשיבות 6 ו-9, כפי שפורט בסעיפים 31-35 לעיל.
45. המשיב 15 נחקר כחשוד בפרשה כבעלים של חברת "מגה סוויטלנד בע"מ". מדובר בחברה הרשומה בענף מוצרי המזון והקמעונאות. על-פי החשד, מדובר בחברת "קש" שסיפקה לכאורה עובדים למשיבה 6, וזאת תוך הפצת חשבוניות מס פיקטיביות בהיקף של כ-4.7 מיליון ₪ (מס עסקאות בסך של כ-690,000 ₪).
46. עיינתי בחומר החקירה שהוצג לעיוני בעניינו של המשיב 15, ולעניין זה אפנה בעיקר לעמ' 23 במסמך אג/2 וכן למסמך שסומן על-ידי אג/39 על נספחיו. על יסוד החומר שהוצג לעיוני, נוכחתי כי קיים חשד סביר מבוסס כדבעי כנגד המשיב 15 לעבירות המיוחסות לו, כאשר אף חקירת המשיב באזהרה מיום 4/5/2025 מחזקת את החשדות, לרבות מודעותו של המשיב 15 לכך כי בפועל לא סופקו עובדים למשיבה וכלל לא בוצעו העבודות שפורטו בחשבוניות (דוגמת עבודות ריתוך, גינון, קבלנות ועוד).
47. מעיון בנספח לבקשה עולה כי מהמשיב 15 נתפסו יתרות בחשבונות בנק בסך כולל של 54,627 ₪. מדובר, אם כן, ברכוש התפוס לצורך חילוט עתידי, ובהינתן כי קיים "פוטנציאל חילוט" אף כנגד המשיב 15, הרי המשך תפיסת הכספים בדין יסודה.
48. עניינו של המשיב 16 נדון בהרחבה בהחלטתי בה"ת 11278-03-25 מיום 23/3/2025. כזכור, ערר שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי - נדחה. בתמצית, קבעתי כי רכב המרצדס מ.ר. 88971202 יושב בתנאי "חלופת תפיסה". אמנם קבעתי כי מי שנהג ברכב "מנהג בעלים" עובר לתפיסה הוא דווקא חשוד אחר בפרשה, אולם לצד זאת ציינתי כי אף כנגד המשיב קיים חשד סביר לביצוע עבירות מס, ובכלל זה הפצה וקיזוז של חשבוניות פיקטיביות תוך קשירת קשר עם אחד החשודים המרכזיים בפרשה. משכך, למבקשת קמה סמכות תפיסה גם ביחס לרכושו של המשיב 16.
49. לטעמי, קביעות אלו יכולות לדור בכפיפה אחת ואין על המבקשת להצביע במדויק על "מסלול התפיסה" הרלוונטי ביחס לרכב. הדברים מקבלים משנה תוקף עת מחומר החקירה שהוצג לעיוני עולה כי המשיב 16 קשר קשר עם המשיבים 3 ו-4 לביצוע עבירות מס, כאשר קיימת תשתית ראייתית להעברות כספים בסכומים גבוהים בין המשיב 16 למשיב 4.

50. עוד מצאתי כי החשד הסביר כנגד המשיב 16 התחזק קמעא מאז ההחלטה שניתנה בעניינו, וזאת בעיקר בשים לב למסמך שסומן אג/40, בהתאמה למסמך שסומן אג/25 ביום 3/3/2025. ראיות אלו מצביעות במובהק על הקשר העברייני של המשיב 16 לפעילות לא חוקית בצ'ינג' בכפר קאסם. אלו, בצירוף הקשר הנטען עם המשיב 4 כאמור, מאפשר לקבוע כי המשך תפיסת הרכוש בעניינו של המשיב 16 בדין יסודה, לרבות המחאות שנתפסו ברשותו בסכום כולל של 312,000 ₪ וכן סכום כסף במזומן בסך של 24,850 ₪.
- המשיב 17 - טוען לזכות ברכב ב.מ.וו מ.ר. 51449403
51. כאמור, המשיב 17 אינו חשוד בפרשה והוא "טוען לזכות" ברכב מסוג ב.מ.וו מ.ר. 51449403, אשר שוויו של הרכב בהתאם לחוות דעת שמאי מיום 27/3/2025 הוא 1,062,000 ₪. הרכב נתפס ביום 3/3/2025 ממתחם ביתו של המשיב 4. הרכב רשום על שם גב' נדיר פריג' (להלן: "נדיר") המתגוררת בכפר קאסם. לטענת המשיב 17, הרכב נרכש מנדיר ביום 21/8/2024. ב"כ המשיב 17 הציג את הסכם המכירה אל מול נדיר וכן מסמכים נוספים שיש בהם כדי לתמוך בטענותיו (קבלות מכביש 6, רישיון רכב, העתק המחאות שנמסרו מראש לנדיר, ועוד).
52. לטענת המשיב 17, הרכב נמסר על-ידו למשיב 4 לצורך חתונת בנו של האחרון. בהינתן האמור, ולאור העובדה כי המשיב 17 לא חשוד בפרשה, יש להשיב את הרכב ללא תנאים מגבילים.
53. עיינתי בחומר החקירה הרלוונטי (מסמכים שסומנו אג/41-אג/75). אכן, הוצג הסכם מכירה בין נדיר למשיב 17, ואף ניתן לצאת מנקודת הנחה שבפועל הרכב מהמוכרת לקונה. יחד עם זאת, גרסת "החתונה" מוטלת בספק רב. אל מול המסמכים שצרף המשיב 17 לבקשה להחזרת הרכב, קיימות ראיות לכך שדווקא המשיב 4 נהג ברכב מנהג בעלים ללא קשר לאירוע החתונה (ר' מסמכים אג/43, אג/53 ו-אג/75).
54. נזכיר כי הפסיקה הביעה עמדתה לעניין מעמדו של המרשם במשרד הרישוי וקבעה כי חרף חשיבותו, רישום זה הינו דקלרטיבי בלבד. משכך, לא הבעלות הפורמלית היא הקובעת אלא הבעלות המהותית, דהיינו זהותו של המשתמש ברכב בפועל. לפיכך, לעיתים תתכן חוסר התאמה בין רישום הבעלות לבין זהותו של המחזיק ברכב (ר' ע"א 6299/15 עו"ד איתן ארז, בתפקידו ככונס נכסים ספציפיים של החייב עדי קדושים נ' עטרת תעשיות (1996) בע"מ (בפירוק) [פורסם בנבו] (22.5.2016); בש"פ 7347/19 סבח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.11.2019)).
55. לדידי, דומה כי מעשיהם של השותפים ל"גרסת החתונה" עשויים לעמוד בגדר עבירות פליליות, לרבות חשד לשיבוש מהלכי משפט וכן עבירות נוספות המנויות בסימן א' בפרק ט' לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בשלב מקדמי זה של החקירה אמנע מקביעת מסמרות בדבר, וחזקה על היחידה החוקרת כי תפעל למיצוי הדין גם ביחס לחשדות אלו.

56. יתרה מכך: חומר החקירה שנאסף בנושא זה מקים יסוד סביר להניח כי גרסה זו נועדה להרחיק את הרכב מהמשיב 4, ממנו נתפס הרכב בפועל, ובתוך כך להסתיר את נכסיו ולהכשיל את הליכי התפיסה והחילוט העתידיים.
57. בפסיקה נקבע כי כאשר מתבקש בית המשפט להכריע במסגרת בקשה להחזרת תפוס, ינחו אותו בהחלטתו כללי המשפט האזרחי, וזאת הגם כי הדיון בבקשה יתנהל במישור הפלילי. זאת, הואיל ומדובר בבקשה שקשורה בעיקרה לזכויות הקניין של בעל החפץ (ר' בש"פ 5105/20 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.05.2021); ע"פ 426/87 שוקרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.05.1988)). עוד יצוין כי בע"א 8679/06 חביץ' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2008), הורחב מעגל הטוענים לזכות ברכוש מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון. על מנת להבטיח כי החילוט לא יפגע באופן בלתי מידתי בזכויות קנייניות של צד שלישי תמים, נקבעו סייגים לחילוט, ונטל השכנוע להוכחתם מוטל על הטוען לזכות ברכוש (ר' גם ע"א 6702/04 מאזן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 4 (10.11.2005)).
58. על כן, ככל שעולה בידי הטוען לזכות להראות כי אין לחלט את הרכוש בתום ההליך אף אם יורשע הנאשם, ממילא גם אין מקום להורות על תפיסת הרכוש הזמנית, שכן היא נועדה לשרת את אפשרות החילוט בתום ההליך (ר' ע"פ 1428/08 המנהל המיוחד של חברת דור עדן חן בע"מ (בפירוק) נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.03.2009); ע"א 6180/20 ד"ר משה ויינברג ושות' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.06.2021)).
59. לדעתי, המשיב 17 לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו בהליך זה, ולא הצליח לשכנע כי הרכב מושא ההליך מצוי בבעלותו או בחזקתו כדין. בהיעדר ראיות ברורות ומובהקות להוכחת הבעלות או החזקה, לא מתקיימת דרישה מהותית המצדיקה את שלילת סמכות התפיסה של המבקשת ביחס לרכב. למעשה, ההפך הוא הנכון: ממצאי ההליך מעלים סימני שאלה מהותיים ואף תמיהות באשר לנסיבות רכישת הרכב, זהות הגורם שמימן את העסקה והשימוש שנעשה ברכב בפועל.
60. אף שקיים לכאורה הסכם מכר בין המשיב 17 לבין נדיר, הרי מהות העסקה וטיבה לוטים בערפל, כאשר רב הנסתר על הגלוי. גרסאות הצדדים אינן עקביות ואף סותרות זו את זו, דבר המטיל ספק נוסף באמינות טענות המשיב 17. לכך מצטרפת התנהלותו הפסיבית והתמוהה של המשיב 17, אשר לא פעל להשבת הרכב במשך תקופה ארוכה מאז תפיסתו, ואף לא נקט צעדים משפטיים מיידיים לשם שמירה על זכויותיו, ככל שלטענתו קיימות כאלה. השתהות זו, כמו גם התנהלותו של המשיב 17 בסמוך למועד תפיסת הרכב ולאחריו כפי שהוצגו לעיוני בחומר החקירה, מעוררות קושי של ממש ואף עלולות להעיד על חוסר תום לב, חוסר ניקיון כפיים וניסיון לטשטש את התשתית העובדתית לאשורה.
61. כל אלו מחזקים את המסקנה כי דין טענות המשיב 17 להידחות, וכי יש להותיר את התפיסה על כנה.

62. על רקע דברים אלו, מצאתי מקום לדחות את בקשת המשיב 17 להורות על שחרור הרכב ללא תנאים מגבילים. לצד זאת, וכפי שנקבע ביחס ליתר הרכבים בפרשה, ניתן יהא להורות על שחרור הרכב בתנאי "חלופת תפיסה" שנקבעו בהחלטה מיום 3/5/2025.
- המשך ההחזקה ברכוש המשיבים ותכליותיה
63. כידוע, נטל ההוכחה המוטל על המבקשת בשלב הזה, בו טרם הוגש כתב אישום, הוא הרף הראייתי של יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה, בדומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום (ר' בש"פ 8353/09 מגאליניק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.11.2009)). ברגיל, עת המשטרה מבקשת להאריך את תוקף ההחזקה בתפוסים מכוח סעיף 35 לפסד"פ, עליה להציג תשתית ראייתית מספקת. גם בשלב זה קיימת מעין 'מקבילית כוחות' בין הבסיס הראייתי לבין היקף התפיסה ותוקפה, כפי שנקבע בהלכה הפסוקה בהליכי מעצר עד תום ההליכים. הדברים אמנם נקבעו בהליכי החזקת תפוס לאחר הגשת כתב אישום, אולם דומה שכוחם יפה גם לשלב שלפני הגשתו:
- "במסגרת ההחלטה בדבר מתן צו זמני יש משמעות לעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד הנאשם, במובן זה שתתקיים "מקבילית כוחות" בין עוצמת הראיות לבין היקף הרכוש שייפס. ככל שהתשתית הראייתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהנאשם יורשע בסופו של הליך, כך תפחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלוא פוטנציאל החילוט - ולהיפך" (ר' ע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים [פורסם בנבו] (8.4.2018)).
64. כנגד רובם המכריע של המשיבים הציגה המבקשת התחזקות ראייתית וכן קידמה את החקירה מאז ניתנה החלטתי ביום 3/5/2025. באופן משלים, הריני לקבוע כי קיים כנגד המשיבים "פוטנציאל חילוט", קרי שהראיות הקיימות בשלב הנוכחי מקימות חשד סביר לביצוע עבירות מס וכן עבירות הלבנת הון על-ידי המשיבים, ובאם יוגש כתב אישום והם יורשעו במיוחס להם - ניתן יהא לחלט את הרכוש שנתפס מכוח "רכוש בשווי" לפי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון.
65. כמו-כן, קיימת מידתיות בצווי התפיסה שהוצאו בעניינם של המשיבים, הואיל וחלק רב מהרכוש שנתפס שוחרר למשיבים, בדגש על הרכבים ששוחררו בתנאי "חלופת תפיסה" ועל חשבונות הבנק ששוחררו לפעילות, חלקם אף בסכומי הפקדה נמוכים מהמקובל בפסיקה.
66. אגב כך יודגש, כי מדובר בבקשה ראשונה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים. מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, הכוללת מספר לא מבוטל של חשודים וחומר חקירה רב היקף. לא שוכנעתי כי חלף זמן ניכר או כי היחידה החוקרת שוקטת אל השמרים באופן המצדיק את שחרור התפוסים ללא תנאים ממשיים, כעתירת ב"כ המשיבים.

67. משקבעתי כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות, שאף התחזק מאז החלה החקירה, ונוכח התכליות המובהקות בחילוט התפוס, הן ההרתעתית - על מנת "שלא יהא חוטא נשכר" (בבלי, מנחות ו', א'); והן והקניינית - לצורך "הוצאת בלעו של הגזלן מפיו" (ר' ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998)), מצאתי כי הבקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים מידתית ואף מאזנת כראוי בין השיקולים השונים. התוצאה
68. לאור כל המפורט, דין הבקשה להארכת תוקף ההחזקה ברכוש שנתפס מהמשיבים 1-16 להתקבל. לפיכך, אני מורה על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים ב-180 ימים נוספים החל ממועד פקיעת הצו הקודם.
69. רכב מסוג מאזדה מ.ר. 30274801 (משיב 12) וכן רכב מסוג ב.מ.וו מ.ר. 51449403 (משיב 17) ישוחררו בכפוף לעמידה בתנאים שלהלן (ביחס לכל רכב בנפרד):
- א. יירשם צו איסור דיספוזיציה ברכב במשרד הרישוי וברשם המשכונות.
- ב. הפקדה במזומן בסך 25% משווי הרכב, וזאת בהתאם למחירון עדכני או להערכת שווי שתופק על-ידי שמאי מטעם המבקשת בתוך 7 ימים.
- ג. פוליסת ביטוח מקיף אשר תשועבד לטובת משטרת ישראל.
70. אשר לטיעוני עו"ד ראיד אלעוברה ביחס לרכב הדודג' ראם מ.ר. 18251703 (סעיף 18 לעיל), ובשים לב להתחזקות החשדות כנגד המשיב 3, הרי לא ניתן להורות על השבת הרכב או הקלה בתנאים שנקבעו. לצד זאת, מצאתי לקבל את עתירתו החלופית של עו"ד אלעוברה באשר להנפקת דו"ח שמאי עדכני ביחס לרכב. לפיכך, בתוך 7 ימים תפיק המבקשת דו"ח שמאי עדכני ביחס לרכב הדודג', וניתן יהא לשחררו בתנאים שנקבעו בהחלטתי בה"ת 52452-03-25 מיום 3/5/2025.
- המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
- תיק החקירה מוחזר למבקשת באמצעות המזכירות.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ו, 29 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.